

Publicerad 2007-10-14 21:20 av Robert W

fiction

jag vet hur det är

mellan mina händer
den stora ensamheten

och cassandra kör,
hennes ögon blänker i backspegeln

jävlar killen
hur trasig får man bli egentligen?
sluta flina,
sluta flina för helvete

det rullar in värme här
dammpartiklarna vrider, vänder sig
och lungorna krymper

och regnet kommer
hem igen,
det faller hårt

och i väntan
på snön
driver mörkret en vansinnig

det var så länge sen nu, min kära
minns du mig

för jag minns nästan bara
hur illa jag gjorde dig
när jag ville väl

och cassandra håller blicken stadigt fram

medan min flackar åt sidorna,
jag ser diken här
längs vägarna
där värmen från de nydöda liken
från hundarna
ångar upp mot himlen

deras själ tänker jag,

så den
finns iallafall då

själen

du är så nära
bara en trasig knoge från mina fingertoppar
men du flyter iväg
du också

shit man, dina sprickor syns allt mer
det är inte vackert

och det är en ensam värld
även himlen drömmer
om ljus
men sväljs av mörker
den existerar bara i förhållande
till något annat

vi lämnar helgen

du lämnade mig en gång

och alla går ifrån varandra,
men det är ointressant
jag har redan
varit där
jag vet hur sånt går till

jag vet hur det är

och byggnaderna sträcker sig mot himlen
havet ligger blankt
en svart hinna av stål,
och cassandra säger
att hon vet hur det är där
havet är också ett hem
att hon varit där

och jag ligger på rygg nu
färden är över
rummet sväljer oss
och hon
berättar om sin pappa,
jag fimpar cigaretter
en för varje år jag tagit livet av
och lämnat
bakom mig
24 stycken nu
och jag börjar bli gammal, tänker jag och märker
hur löjligt det låter

det är en ensam värld
det vet jag,
människorna sminkar yta
egentligen bara
ett tunt skinn
mellan min blick och ingenting

jag vet hur det är
jag har varit där

och den här staden vill inte ha mig här
jag har hamnat fel igen
men biter ihop

och på morgonen efter
skakar jag
och hjärtat försöker slita sig ur bröstet
jag spyr kaskader av galla
darrar
under duschstrålarna
och hon får leda mig bort
någon annanstans
varsomhelst

och hon undrar
om jag går på droger
och jag svarar
nej,
det är bara sånhär jag är

och dem säger att det är myten
om sig själv
som blir ens undergång
men jag
säger att du är en sån person
att skriva dikter om

att sitta i en bil med
vandra över broar med
att sova med
att dansa med

vadsomhelst

men ändå, till sist

mellan mina händer

allt det här

allt det där

och den stora ensamheten

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Robert W med Poeter.se id #9735 innehar upphovsrätten